

200706612/1.

Datum uitspraak: 23 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede voor haar minderjarig kind, en

appellanten,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 06/32745 en 06/32747 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 14 augustus 2007 in de
gedingen tussen:

appellanten

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 7 juni 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 14 augustus 2007, verzonden op 21 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie is in de gelegenheid gesteld een verweerschrift in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

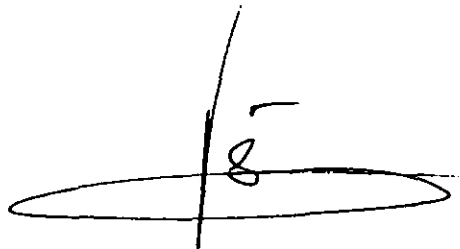
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 november 2007

309-540.

Verzonden: 23 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across the middle and a small '8' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummers: AWB 06 / 32745
AWB 06 / 32747

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 14 augustus 2007

in de zaken van:

1. geboren op
eiser,
2. geboren
eiseres,
mede ten behoeve van haar minderjarige dochter
geboren op
3. geboren op
eiseres,
samen aan te duiden als eisers,
allen van Kazachstaanse nationaliteit,
gemachtigde: drs. F.W. King, rechtshulpverlener te Leiden,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. W. Vrooman, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eisers hebben op 20 november 2002 aanvragen ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft deze aanvragen bij besluiten van 23 april 2003 afgewezen, omdat Duitsland verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvragen. Eisers hebben op 23 mei 2003 beroep ingesteld tegen dit besluit. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, heeft bij uitspraak van 11 september 2003 (AWB 03/30380) het beroep gegrond verklaard voor zover het de beschikking ten aanzien van eiser betreft, het beroep voor het overige ongegrond verklaard en het besluit van 23 mei 2003 ten aanzien van eiser vernietigd.
- 1.2 Eiseressen hebben op 28 juni 2004 opnieuw aanvragen ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft deze aanvragen bij besluiten van 5 november 2004 afgewezen, omdat Duitsland verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvragen. Eiseressen hebben op 8 november 2004 beroep ingesteld tegen dit besluit. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, heeft bij

4529414234

zaaknummers: AWB 06 / 32745
AWB 06 / 32747

2

uitspraak van 30 maart 2005 (AWB 04/49339 en AWB 04/54895) de beroepen ongegrond verklaard. Eiseressen hebben op 27 april 2005 hoger beroep ingesteld tegen deze uitspraak. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft het hoger beroep bij uitspraak van 29 september 2005 (zaaknummer 200503751/1) gegrond verklaard, voornoemde uitspraak van de rechtbank van 30 maart 2005 vernietigd en de beroepen ongegrond verklaard.

- 1.3 Verweerder heeft het verzoek om overname van eiseressen ingetrokken en de gemachtigde van eiseressen op 29 april 2005 meegedeeld dat zij zullen worden opgenomen in de nationale asielprocedure.
- 1.4 Verweerder heeft de aanvragen van eiser van 20 november 2002 en de aanvragen van eiseressen van 28 juni 2004 bij besluiten van 7 juni 2006 afgewezen en daarbij tevens besloten eisers niet ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als vreemdeling die buiten schuld niet uit Nederland kan vertrekken' te verlenen. Eisers hebben op 5 juli 2006 tegen deze besluiten beroep ingesteld. Verweerder heeft op 11 mei 2007 verweerschriften ingediend.
- 1.5 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 22 mei 2007. Eisers zijn in persoon verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank de bestreden besluiten aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Gelet op het feit dat in beide zaken dezelfde beroepsgronden zijn aangevoerd, zal de rechtbank de zaken gezamenlijk bespreken aan de hand van de beroepsgronden.

de verblijfsvergunning asiel

- 2.3 Eisers hebben ter onderbouwing van hun aanvragen het volgende aangevoerd. Eisers zijn van Russische afkomst. Zij ondervonden in Kazachstan veel problemen en werden door medeburgers gediscrimineerd vanwege hun afkomst. Eiser is in januari 1999 mishandeld door politieagenten. Eiser is een aantal keren door de politie aangehouden en afgeperst. Eiseres 3 en haar zus ondervonden problemen op school. Eisers hebben een jaar in Rusland gewoond en geprobeerd zich daar te vestigen, maar werden daar ook gediscrimineerd omdat zij werden beschouwd als Kazachen. Omdat het leven voor hen onhoudbaar was, zijn eisers teruggekeerd naar Kazachstan. In augustus 2002 is eiseres 2 door onbekende mannen mishandeld en bedreigd. Kort daarna zijn eiseres 2 en 3 door onbekende mannen mishandeld. Eiseres 2 is daarbij tevens verkracht. Eisers stellen dat zij de hulp van de autoriteiten niet konden inroepen. Daarnaast stellen zij dat zij geen toegang hebben tot Kazachstan.
- 2.4 Verweerder heeft zich in de bestreden besluiten, zoals toegelicht ter zitting, op het standpunt gesteld dat de verklaringen van eisers over hetgeen zij in Kazachstan hebben meegemaakt geloofwaardig zijn, maar acht de aan de feiten ontleende vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag) of dat zij bij uitzetting een reëel risico lopen op een

0599414234

zaalnummers: AWB 06/32745
AWB 06/32747

3

behandeling in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) niet aannemelijk (geloofwaardig). Verweerder stelt daartoe dat aannemelijk is dat de door eisers geschetste problemen samenhangen met hun afkomst. Verweerder heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat geen sprake is van dussdanige klemmende redenen van humanitaire aard dat van eisers niet kan worden verlangd terug te keren naar het land van herkomst. Het beroep dat eisers in de zienswijze hebben gedaan op artikel 8 EVRM heeft verweerder verworpen, aangezien de aanvragen van alle gezinsleden zijn afgewezen.

- 2.5 In beroep hebben eisers hiertegen aangevoerd dat zij vallen onder artikel 1A van het Vluchtelingenverdrag en dat zij wel degelijk te vrezen hebben voor een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM bij gedwongen terugkeer naar Kazachstan. Zij stellen dat de situatie in Kazachstan voor etnisch Russen onhoudbaar is en dat het voor hen niet mogelijk was of is om de bescherming van de autoriteiten in te roepen. Voorts stellen zij dat verweerder ten onrechte niet heeft getoetst aan het traumabeleid. Daarnaast beroepen eisers zich op artikel 3 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK) en op artikel 8 EVRM. Ten slotte stellen eisers dat zij geen toegang hebben tot Kazachstan.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.6 Eisers hebben in beroep een (vertaling van een) verklaring van het Hoofddirectoraat van Binnenlandse Zaken van de stad Almaty van 12 juni 2006 overgelegd, waaruit blijkt dat eiser wordt gezocht door de Kazachstaanse autoriteiten omdat hij wordt verdacht van het plegen van een misdrijf. Verweerder heeft zich in het verweerschrift en ter zitting op het standpunt gesteld dat dit stuk niet bij de beoordeling van het beroep kan worden betrokken. Volgens verweerder valt niet in te zien dat eisers dit document niet eerder hadden kunnen overleggen en betreft het geen authentiek stuk, afkomstig uit objectieve bron.
- 2.7 Ingevolge artikel 83, eerste lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) houdt de rechtbank bij de beoordeling van het beroep rekening met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd.
- 2.8 De rechtbank constateert dat bedoelde verklaring dateert van na de bestreden besluiten. Eisers hadden dit stuk derhalve niet eerder kunnen overleggen. Verweerder heeft zich evenwel terecht op het standpunt gesteld dat niet is aangetoond dat het een authentiek stuk betreft. De verklaring kan daarom niet worden aanvaard als afkomstig van een objectieve bron. Er is derhalve geen sprake van een nieuw feit in de zin van artikel 83 Vw. De rechtbank zal de verklaring om die reden niet bij de beoordeling van de beroepen betrekken.
- 2.9 Ingevolge artikel 29, eerste lid, Vw, voor zover in deze zaak van belang, kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd worden verleend aan de vreemdeling:
- die verdragsvluchteling is;
 - die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;

05994414224

zaaknummers: AWB 06/32745

AWB 06/32747

4

- o. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.
- 2.10 Ingevolge artikel 31 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 2.11 Verweerder acht de door eisers gestelde feiten omtrent hun ervaringen geloofwaardig. Ter beoordeling staat of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de aan die feiten ontleende vrees voor vervolging niet aannemelijk (geloofwaardig) is. Naar het oordeel van de rechtbank dient deze vraag bevestigend te worden beantwoord. Daartoe is het volgende redengevend.
- 2.12 Eiseres baseren hun vrees voor vervolging op de door hen ondervonden discriminatie. In onderdeel C1/4.2.5.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc), zoals dat gold ten tijde van het nemen van de bestreden besluiten, heeft verweerder het volgende beleid neergelegd.
- Discriminatie kan door de autoriteiten en/of door medeburgers onder omstandigheden als daad van vervolging worden aangemerkt. Hiervan is sprake indien de ondervonden discriminatie een duidelijk ernstige beperking van de bestaansmogelijkheden oplevert dat het onmogelijk is om op maatschappelijk en sociaal gebied te kunnen functioneren. Een asielzoeker wordt als verdragsvluchteling aangemerkt, indien hij aannemelijk maakt dat discriminatie voor hem persoonlijk heeft geleid tot ernstige beperkingen in zijn bestaan en aannemelijk is dat de autoriteiten hem niet hebben kunnen of willen beschermen tegen deze vorm van discriminatie.*
- 2.13 Verweerder heeft zich bij de besluitvorming gebaseerd op het ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken van 18 december 2002 (het ambtsbericht). Uit dit ambtsbericht blijkt volgens verweerder dat er geen aanwijzing is dat in Kazachstan een bepaalde etnische groep verhoogd risico loopt slachtoffer te worden van schendingen van mensenrechten door overheid of anderen en dat geen beleid van discriminatie van etnische niet-Kazachen wordt gevoerd. Eisers hebben daartegenover gesteld dat in hetzelfde ambtsbericht staat dat achtergebleven Russen onvrede voelen en dat daaruit zou blijken dat wel degelijk sprake is van structurele discriminatie. Voorts blijkt volgens eiser uit het Country Report on Human Rights Practices in Kazakhstan 2005 van het US State Department (het Country Report) dat politie vaak niet optreedt tegen mensenrechtenschendingen en zich zelfs zelf schuldig maakt aan mishandelingen, waarvoor de betrokkenen vaak niet worden berecht. Daarnaast plaatst het Country Report volgens eisers kritische kanttekeningen bij het functioneren van de ombudsman. De rechtbank overweegt hieromtrent als volgt.
- 2.14 Verweerder mag in beginsel van de juistheid van de informatie in een ambtsbericht uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid daarvan. Dat hiervan sprake zou zijn is gesteld noch gebleken.
- 2.15 Het ambtsbericht vermeldt onder meer:

0599414234

zaaknummers: AWB 06/32745

AWB 06/32747

6

Rights Watch verwijst slechts naar de algemene veiligheidssituatie in Kazachstan. De aangehaalde passage uit het rapport van Freedom House is onvoldoende concreet om tot het oordeel te komen dat de gestelde discriminatie zodanig is dat etnisch Russen in Kazachstan niet op maatschappelijk en sociaal gebied kunnen functioneren.

- 2.20 Ook het feit dat geloofwaardig wordt bevonden dat eisers het slachtoffer zijn geweest van discriminatie leidt, anders dan eisers betogen, niet tot een ander oordeel. Eisers hebben verklaard dat ze meerdere keren aangifte hebben gedaan bij de lokale politie, maar dat ze op een gegeven moment geen verdere hulp meer hebben ingeroepen, omdat ze geen vertrouwen meer hadden in de politie. De rechtbank acht geen grond aanwezig voor het oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat gesteld noch gebleken is dat eisers hulp hebben ingeroepen van de hogere autoriteiten of dat zulks niet mogelijk was. Uit de door eisers overgelegde stukken blijkt weliswaar dat de politie bij misstanden niet in alle gevallen wordt bestraft en dat er kanttekeningen worden geplaatst bij het functioneren van de ombudsman, maar dit betekent niet dat eisers niet hadden kunnen proberen om hulp van de autoriteiten in te roepen. Het Country Report vermeldt immers ook dat onderzoek van de ombudsman in circa 30% van de onderzochte gevallen tot herstel van rechten leidt en dat veroordelingen van politiemensen hebben plaatsgevonden. Uit de verklaringen van eisers 2 dat de politie tegen haar heeft gezegd dat niks voor haar kon worden gedaan omdat er geen getuigen waren en dat de politie heel grof tegen hen was, valt niet op te maken dat de (hogere) autoriteiten geen bescherming konden bieden. Eisers hebben voorts geen gronden aangevoerd tegen de overweging in de bestreden beschuiten (het bestreden besluit ten aanzien van eiser verwijst in dit kader naar de besluiten ten aanzien van eisers 2 en eisers 3) dat eisers zich aan de discriminatie konden onttrekken door zich elders in hun land van herkomst te vestigen.
- 2.21 Verweerder heeft zich gelet op het voorgaande in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eisers niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b, Vw.
- 2.22 Anders dan eisers is de rechtbank van oordeel dat uit de voornemens, die deel uitmaken van de bestreden beschuiten, blijkt dat verweerder heeft beoordeeld of eisers in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van het zogeheten traumatabelheid.
- 2.23 Blijkens onderdeel C1/4.4.2 Vc, zoals dat gold ten tijde van het nemen van de bestreden besluiten, ziet het traumatabelheid op gevallen waarin de persoonlijke beleving van bepaalde gebeurtenissen voor een asielzoeker zodanig traumatiserend zijn geweest, dat van hem of haar niet gevergd kan worden terug te keren naar het land van herkomst. Dit betreft traumatische ervaringen die zijn veroorzaakt van overheidswege, door politieke of militante groeperingen die de feitelijke macht uitoefenen in het land van herkomst of een deel daarvan, of door groeperingen waartegen de overheid niet in staat of niet willens is bescherming te bieden.
- 2.24 Verweerder heeft zich gelet op het beleid in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eisers niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning op grond van het traumatabelheid, omdat, zoals hiervoor is overwogen volgt, niet is gebleken dat de overheid geen bescherming kan of wil bieden.

0599414234

zaaknummers: A WB 06 / 32745
A WB 06 / 32747

1

- 2.25 Voor zover eisers hebben willen betogen dat eisers in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning op grond van individuele klemmende redenen van humanitaire aard, overweegt de rechtbank dat nog daargelaten dat dit argument pas in beroep is aangevoerd, in het geval van eisers geen sprake is van zodanig bijzondere individuele omstandigheden dat verweerder hen op grond daarvan in redelijkheid niet een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw heeft kunnen weigeren.
- 2.26 Eisers hebben in beroep tevens aangevoerd dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat artikel 3 IVRK geen rol speelt in de onderhavige procedures. Eisers hebben in dit verband gewezen op de positie van de kinderen: zij spreken geen Kazachs, gaan in Nederland naar school en hebben geen banden met het land van herkomst. Deze grond faalt, aangezien artikel 3 IVRK geen norm bevat die vatbaar is voor rechtstreekse toepassing door de rechter.
- 2.27 Ook het beroep van eisers op artikel 8 EVRM slaagt niet, reeds omdat de bestreden besluiten niet tot gevolg hebben dat de gezinsband wordt verbroken in de zin van 8 EVRM, aangezien de beslissing voor het hele gezin gelijkvullend is.

de verblijfsvergunning regulier

- 2.28 Anders dan eisers ter zitting hebben betoogd, hebben zij terecht geen bezwaar maar beroep ingesteld tegen het reguliere deel van de bestreden besluiten. Aangezien zij reeds in de zienswijzen hebben gereageerd op de beslissing van verweerder om hen niet ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, dienden zij op grond van artikel 79, derde lid, Vw ook tegen dat deel van de bestreden besluiten beroep in te stellen.
- 2.29 Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vw in verbinding met artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder b Vreemdelingenbesluit 2000, kan verweerder een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verlenen onder een beperking verband houdend met verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken.
- 2.30 Verweerder heeft eisers een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onthouden, omdat zij niet voldoen aan voorwaarden voor het 'buiten schuld' beleid.
- 2.31 Blijkens onderdeel C2/8.3 Vc, zoals dat gold ten tijde van het nemen van de bestreden besluiten zijn deze - cumulatieve - voorwaarden:
 - a. de vreemdeling heeft zelfstandig geprobeerd zijn vertrek te realiseren. Hij heeft zich aantoonbaar gewend tot de vertegenwoordiging van het land of de landen waarvan hij de nationaliteit heeft, dan wel tot het land of de landen waar hij als staatloze vreemdeling eerder zijn gewone verblijfplaats had, en/of tot andere landen waarvan op basis van het geheel van feiten en omstandigheden kan worden aangenomen dat de vreemdeling aldaar de toegang zal worden verleend; en
 - b. hij heeft zich gewend tot de IOM voor facilitering van zijn vertrek en deze organisatie heeft aangegeven dat zij niet in staat is het vertrek van de vreemdeling te realiseren vanwege het feit dat de vreemdeling stelt niet te kunnen beschikken over reisdocumenten; en

0599414234

zaaknummers: AWB 06/32745
AWB 06/32747

8

- c. hij heeft verzocht om bemiddeling van de DT&V bij het verkrijgen van de benodigde documenten van de autoriteiten van het land waar hij naar toe kan gaan, welke bemiddeling niet het gewenste resultaat heeft gehad; en
 - d. er is sprake van een samenhangend geheel van feiten en omstandigheden op grond waarvan kan worden vastgesteld dat betrokkene buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten. Het dient daarbij te gaan om objectieve, verifieerbare feiten en omstandigheden die zien op de persoon van betrokkene en die in de eerste plaats zijn onderbouwd met bescheiden; en
 - e. hij verblijft zonder verblijfstitel in Nederland, en voldoet niet aan andere voorwaarden voor een verblijfsvergunning.
- 2.32 Eisers hebben zich onder verwijzing naar een verklaring van de ambassade van Kazachstan van 22 november 2005 op het standpunt gesteld dat zij geen paspoort en geen vervangend reisdocument kunnen krijgen en dat aannemelijk is dat zij niet meer de Kazachstaanse nationaliteit bezitten.
- 2.33 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eisers niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij aan de hiervoor vermelde voorwaarden voldoen. Voor zover uit de verklaring van de ambassade van Kazachstan al kan worden opgemaakt dat eisers geen toegang tot dat land zal worden verleend, is immers nog niet gebleken dat zij aan de overige - cumulatieve - voorwaarden voldoen.
- 2.34 Uit het voorstaande volgt dat de aangevoerde gronden niet kunnen leiden tot vernietiging van de bestreden besluiten. De rechtbank zal de beroepen daarom ongegrond verklaren.
- 2.35 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

0599414234

zaaknummers: AWB 06/32745
AWB 06/32747

9

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart de beroepen ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.L. de Vreese-Rood, rechter, en op 14 augustus 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. A.P.M. van Dullemen, griffier.

A. Dullemen

afschrift verzonden op: 21 AUG 2007

Coll: J<

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor aansluitend afschrift
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

[Handwritten signature]

05999414234

W.G. Plein 310
1054 SG Amsterdam

T +31(0)20 412 17 32
F +31(0)20 412 17 95
www.rswadvocaten.nl

Hoger beroep

Amsterdam, 13 september 2007

Betreft :
Ons kenmerk : 00602284/WW/ww
Kenmerk RB : 06/32745 en 06/32747

Geachte heer, mevrouw,

Geeft eerbiedig te kennen.

Appellanten kiezen te dezer zake woonplaats te Amsterdam, WG plein 310, 1054 SG, ten kantore van Ross, Spapens & Woudwijk advocaten.

Mr M. Woudwijk verklaart hierbij, met recht van vervanging, bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het Indienen van het onderhavige hoger beroepschrift.

Appellanten stellen hoger beroep in tegen de uitspraak van de President van de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, Reg.nr 06/32745 en 06/32747, d.d. 14 augustus 2007, verzonden op 21 augustus 2007. Een kopie van het afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan als productie 1.

Grief I

Appellanten kunnen zich niet verenigen met de overweging 2.20 en 2.21 van de uitspraak.

Gronden waarop appellanten zich met voorgaande niet kunnen verenigen:

De rechtbank overweegt ten onrechte dat de rechtbank geen grond aanwezig acht voor het oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat gesteld noch gebleken is dat eisers hulp hebben ingeroepen van de hogere autoriteiten of dat zulks niet mogelijk was. Verder wordt ten onrechte door de rechtbank overwogen dat de informatie die is overgelegd over het functioneren van de ombudsman en de politie niet betekent dat eisers niet hadden kunnen proberen om hulp van de autoriteiten in te roepen. Appellanten willen hierbij opmerken dat zij meerdere keren aangifte hebben gedaan maar dat dit niets heeft opgeleverd. Het is de vraag op grond waarvan nu wordt overwogen dat hulp inroepen bij de (hogere) autoriteiten wel nut zou hebben. Uit het feit dat zij reeds eerder aangifte hebben gedaan blijkt dat het voor appellanten bij voorbaat zinloos was om weer bescherming te vragen in verband met hun problemen aan de (hogere) autoriteiten. Zij hebben aannemelijk gemaakt dat de

Stichting Derdengelden RSW Advocaten rekeningnummer 504240749

Wij aanvaarden geen aansprakelijkheid voorzover onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering geen dekking zou bieden.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5445 B	13 SEP 2007
ZAAKNR.	
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Per fax: 070-3651380

autoriteiten niet bereid of in staat zijn hun bescherming te bieden. Dit is ten onrechte niet onderkend door de rechtbank. Gezien hetgeen appellanten reeds hebben meegemaakt en de bescherming die zij daarvoor hebben gezocht bij de autoriteiten blijkt reeds dat er wel degelijk een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b, Vw had dienen te worden verleend.

Grief II

Appellanten kunnen zich niet verenigen met de overweging 2.24 van de uitspraak.

Gronden waarop appellanten zich met voorgaande niet kunnen verenigen:

Ten onrechte wordt in deze overweging overwogen dat niet is gebleken dat de overheid geen bescherming kan of wil bieden. Daarvoor wordt verwezen naar de aangiftes die zij reeds hebben gedaan en die tot niets hebben geleid. Appellanten zijn dan ook van opvatting dat zij wel degelijk in aanmerkingen dienen te komen voor een vergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c Vw.

Grief III

Appellanten kunnen zich niet verenigen met de overweging 2.34 van de uitspraak.

Gronden waarop appellanten zich met voorgaande niet kunnen verenigen:

Gezien het voorgaande zijn de beroepen ten onrechte ongegrond verklaard en hadden de bestreden besluiten wel vernietigd dienen te worden.

De grieven dienen in onderlinge samenhang te worden behandeld.

Petitum

Op grond van vorenstaande verzoeken appellanten u het hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en de Staatssecretaris te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

mr. M. Woudwijk

cc. CCPV